

PREDIKAN den 2016 09 04

Av: Annika Vårblom Sandström, i Tannefors kyrka Kl:11.00

**Söndagen heter: 15e söndagen i trefaldighet. Temat är : Ett är nödvändigt
Dagens evangelium är från Matteus 11:28-30**

Den lätta bördan

28Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila. 29Ta på er mitt ok och lär av mig, som har ett mildt och ödmjukt hjärta, så skall ni finna vila för er själ. 30Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt."

I dag möter Jesus som man säger "vanliga människor". De som kämpar på, strävar och gör sitt bästa. De som i många tider inte haft så stora valmöjligheter annat än att antingen kämpa på eller möjligen strunta i allt och därmed hamna i djup fattigdom. Medborgare som exempelvis uppfostrar sina barn till goda samhällsmedborgare och som själva utbildar sig och jobbar, samtidigt som det dåliga samvetet gnager i omgångar över allt man inte hinner med att besöka de äldre lite oftare, att göra roliga saker med barnen lite mer, att odla sina egna sociala kontakter med syskon och vänner. Det finns inte tid. Och när ska jag tänka på Gud?

Jag kom att tänka på en broderad väggbonad jag sett många gånger med olika blomster broderingar runt omkring. Ni vet väggbonaden med ordspråk på. "*Lär dig livets stora gåta, älska, glömma och förlåta*" Känner ni igen texten?

Alla sådana visdomsord kan brukas och missbrukas, eller hur?

När jag lever med de mina och följer detta ord, jag älskar dem, glömmar brister p.g.a. medmänsklighet och i vetskapen att ingen är fullkomlig. Förlåter det onda, och tänker att det kunde varit jag själv som gjort eller sagt så. Den personen tror jag vi alla hade tagit till oss som en äkta vän. Så skulle vi kanske önska att vi själva var i våra bästa stunder. För en sådan person är varsam med andra och sig själv, lyssnar in behoven. Ger sig själv goda stunder och tar vara på gemenskapen med andra.

Men när en människa främst glömmar sina egna fel och brister, dom finns det alltid en förklaring till. O samtidigt benämner andras som, " Det kan jag aldrig förlåta för" Man har varken viljan eller förmågan till att förlåta eller glömma. Den personen blir det jobbigt att vara med.

Nej, *Lär dig livets stora gåta, älska, glömma och förlåt*. I detta enkla ryms en hemlighet i hur relationer kan bevaras.

Ett är nödvändigt, är dagens tema. Och det är nåden som står i centrum. Och nåd är: "att få vara med". Nåd är :

-att vara efterfrågad, välkommen som man är,

-lika berättigad med de förmågor till det goda som man har.

-Ingen kan allt, ingen kan förmå göra allt gott som finns att göra. Alla kan något. Ja alla kan bidra till gott verk på något sätt. En vänlig blick och ett vänligt ord kan göra under, för de kan upprätta och bekräfta. En bidragande handling kring rätt och fred, sunt miljötank, i lovsång till vår skapare, allt detta sätter kärlekens krafter i rörelse.

Här lever vi. I detta är livet. Här råder nåden och i den myllan kan jordens alla goda gärningar blomma i hela sin prakt.

Till oss, "vanliga människor" som står med fötterna på denna mark, som ibland upplevs som sommaräng ibland som en sörja som liksom lera suger i våra fötter, säger Jesus "*Kom till mig! alla ni som är tyngda av bördor*" Det betyder välkommen fram, välkommen som du är!

"Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor, jag skall skänka er vila."

Det är ett löfte! märkte ni? Jesus lovar vila, vila till oss vanliga alldagliga.

Jesus ser oss, förstår oss och vill ge oss det vi behöver av vila. Så fantastiskt att få börja en ny termin och ett nytt verksamhetsår här i kyrkan med detta löfte!

Jag som kände mig ganska trött efter sommaren. Här har vi ett löfte om vila, återhämtning. När då? när får jag del av detta?

Kom till mig, sa Jesus. Ja detta sker i hans närhet. I Jesu närhet får jag ordlöst eller med ord lägga av, benämna

- allt som tynger min själ,
- allt jag grugar mig för,
- är orolig för,
- allt jag känner att jag måste göra eller borde göra.
- Allt jag tycker är roligt och utmanande, och
- allt jag har stor glädje i att få vara med om.

Allt detta får jag komma med inför Jesus, Guds son. Benämna, lämna av.

Kanske visa Herren mig då

- vad jag ska prioritera, kanske
- fyller han dig och mig med kraft, rustar oss inför. Kanske
- ger Han ny glädje i uppgiften.

Han lovar i detta att vi inte ska gå tomhänta bort från honom. Något som ger vila, avlastning, vägledning eller förnyad kraft kommer vi att möta.

I dag möter Jesus oss människor. Han lär oss

"livets stora gåta, älska, glömma och förlåta" i rätt tid.

Själv har han förlåtit oss allt, glömt det som varit och låtit sin gudomliga kärlek flöda över allt – för oss och till oss. Inget av det gamla finns kvar. Nu är en ny tid.

I dag praktiserar vi detta i vår bön och nattvard, personlig förbön.